

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 4Obo/10/2018
Identifikačné číslo spisu: 1006893462
Dátum vydania rozhodnutia: 30.08.2018
Meno a priezvisko: JUDr. Gabriela Mederová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:1006893462.2

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Gabriely Mederovej a členiek senátu JUDr. Aleny Prieelovej a JUDr. Viery Pepelovej, v spore žalobcu: AD - architektúra a design, Ing. arch. Ján Dolejší, Grösslingova 43, Bratislava proti žalovanému: G., V., zast. advokátskou kanceláriou Procházka & partners, spol. s r. o., so sídlom Búdkova 4, Bratislava, v mene ktorej koná advokát a konateľ doc. JUDr. Radoslav Procházka, PhD., JSD., o návrhu na obnovu konania, na odvolanie žalovaného proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave, č. k. 3Cb/3/2006-79 z 1. júla 2010, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Bratislave, č. k. 3Cb/3/2006-79 z 1. júla 2010 z r u š u j e a v e c m u v r a c i a n a ďalšie konanie.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Bratislave ako súd prvej inštancie uznesením, č. k. 3Cb/3/2006-79 z 1. júla 2010 zamietol návrh žalobcu na obnovu konania vo veci vedenej na Krajskom súde v Bratislave pod sp. zn. 60Cb/68/99. Súčasne rozhodol o náhrade trov konania tak, že túto žalobcovi nepriznal.
2. Prvoinštančný súd tak rozhodol po tom, ako Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (ďalej tiež „Najvyšší súd SR“) uznesením, č. k. 5Obo/9/2009-63 z 30. januára 2009 zrušil predchádzajúce uznesenie Krajského súdu v Bratislave, č. k. 3Cb/3/06-43 z 10. októbra 2008 o zamietnutí návrhu na obnovu konania a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Z odôvodnenia uznesenia odvolacieho súdu vyplýva, že ak súd prvej inštancie zamietol návrh na obnovu konania z dôvodu nezistenia zákonných podmienok na obnovu bez toho, že by vo veci samej nariadil pojednávanie a účastníkov naň predvolal, išlo o vadu konania, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.
3. V nadväznosti na uvedené súd prvej inštancie vo veci nariadil pojednávanie (na deň 1. júla 2010 - pozn. odvolacieho súdu), na ktorom zistil, že upovedomenie o začatí exekúcie bolo žalovanému doručené dňa 30. januára 2006. Návrh na obnovu konania podal žalovaný osobne dňa 9. februára 2006. Z obsahu súdneho spisu vedeného na Krajskom súde v Bratislave pod sp. zn. 60Cb/68/99 neboli zistené dôvody podľa § 228 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, úč. do 30.06.2016 (ďalej len „O. s. p.“) na povolenie obnovy konania.

Súd prvej inštancie poukázal na uznesenie zo dňa 10. októbra 2008, v ktorom podrobne rozpisal skutkový a právny stav, ktorý sa v prejednávanej veci nezmenil. Súd na pojednávaní zisťoval, prečo žalovaný sám seba označoval rôzne, napr. podľa hospodárskej zmluvy č. 09478/91, ktorú uzatvoril so žalobcom dňa 18. septembra 1991, podľa zápisu v podnikovom registri Obvodného súdu Bratislava I. Súd sa nestotožnil s tvrdením právneho zástupcu, že tieto drobné nepresnosti na veci nič nemenia a uviedol, že ak by aj akceptoval túto „nepresnosť“, pri doručovaní zásielky na adresu trvalého pobytu žalovaného, podľa údajov uvedených v potvrdení Registra obyvateľov SR, Banská Bystrica zo dňa 5. septembra 2003, vyžiadaného pri doručovaní opravného uznesenia, táto zásielka sa dňa 2. októbra 2003 vrátila súdu s oznámením poštového doručovateľa, že adresát je neznámy. Na základe takto doplneného zisťovania zákonných podmienok na obnovu konania súd prvej inštancie dospel k záveru, že podľa § 228 ods. 1

O. s. p. nie sú dôvody na povolenie obnovy konania.

4. O náhrade trov konania súd prvej inštancie rozhodol podľa § 142 ods. 1 O. s. p.

a žalobcovi, ktorý mal vo veci plný úspech, náhradu trov konania nepriznal, nakoľko mu žiadne náklady nevznikli.

5. Proti uzneseniu prvoinštančného súdu podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaný (č. I. 85 - 87) z dôvodov podľa § 205 ods. 2 písm. a/, d/ a f/ O. s. p., tvrdiac,

že vo vzťahu k výroku o zamietnutí žaloby dospel súd prvej inštancie na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, súčasne že napadnuté uznesenie vychádza

z nesprávneho právneho posúdenia veci. Vo vzťahu k výroku o trovách konania odvolateľ namietol, že

napadnuté uznesenie je postihnuté vadou podľa § 221 ods. 1 písm. i/ O. s. p.

6. Odvolateľ súdu prvej inštancie vytkol, že sa v uznesení vecne nevysporiadal s ani jednou jeho námietkou, resp. dôvodom, zakladajúcim dôvodnosť obnovy konania v predmetnej veci. Poukázaním na

§ 228 ods. 1 písm. a/ a b/ O. s. p., ako aj odbornú literatúru Števček, M., Ficová, S.: Občiansky súdny poriadok. Komentár. Praha: C. H. Beck, 2009, s. 656, žalovaný vyslovil názor, že dôvod obnovy

konania podľa § 228 ods. 1 písm. a/ O. s. p. je v danom prípade naplnený, a teda že záver prvoinštančného súdu o neexistencii dôvodov

na obnovu konania je nesprávny.

7. Z odvolania žalovaného vyplýva, že žalobca sa žalobou zo dňa 13. júla 1992 domáhal voči žalovanému zaplata 699 500,-Kčs. Vo vyjadrení k žalobe zo dňa 1. decembra 1992 žalovaný uviedol, že došlo k

zániku pohľadávok žalobcu a na preukázanie týchto tvrdení navrhoval ako dôkazy dva listy zo dňa 6. júla 1992, ktoré pripojil k svojmu vyjadreniu.

O pokračovaní a ukončení konania nemal žalovaný odvtedy žiadnu vedomosť, a to až do času, kým sa nedozvedel o dôvodoch na obnovu konania. Uvedené navrhované dôkazy, ako ani ďalšie dôkazy (výsluch žalobcu a žalovaného) nemohli byť v pôvodnom konaní vykonané

z dôvodov objektívnej povahy, spočívajúcimi v nesprávnom doručovaní. Žalovaný tvrdí,

že z listu Krajského úradu v Bratislave zo dňa 24. júna 1999 a z jeho prílohy, založenej v spise, sp. zn. 60Cb/68/99 (ďalej len „pôvodný spis“) ako č. 1. 26 a 27 vyplýva, že žalovaný ukončil dňa 27. februára

1995 vykonávanie podnikateľskej činnosti, ktorú dovtedy vykonával

pod obchodným menom „Zdeno Kajzr STILL STUDIO, reklamná agentúra“. Napriek tomu,

že prvoinštančnému súdu bolo z uvedeného listu známe, že žalovaný už štyri roky podnikateľskú činnosť nevykonáva, doručoval súd prvej inštancie platobný rozkaz,

č. k. 60Cb/68/99-31 zo dňa 27. augusta 1999 (ďalej len „platobný rozkaz“) na v tom čase už neexistujúcu, resp. nefunkčnú adresu miesta podnikania, pričom na obálke ako adresáta uviedol

obchodné meno a miesto podnikania používané v minulosti žalovaným (STILL STUDIO reklamná agentúra Zdeno Kaizr) a aj to v podobe, v akej muselo byť označenie žalovaného predmetom opravného

uznesenia. Skutočnosť, že na J. sa miesto podnikania žalovaného nenachádzalo, potvrdzuje aj vyjadrenie OO PZ Staré Mesto - Západ (č. I. 64),

z ktorého vyplýva, že na „uvedenej adrese sa nenachádza reklamná agentúra STILL STUDIO“. Zásielka s platobným rozkazom bola preto doručovateľom nesprávne doručovaná spoločnosti STILL, s. r. o.,

ktorá síce sídlila na tej istej adrese (J.), no táto ho odmietla prevziať z dôvodu, že adresátom tejto písomnosti bol subjekt označený ako „Still Studio, reklamná agentúra, Zdeno Kaizr, Laurinská 18, P. O.

Box 115, Bratislava“. Vzhľadom na to, že príslušná pošta nemohla zásielku odovzdať ani do poštového priečinka (P. O. Box) s číslom 115, bola zásielka vrátená prvoinštančnému súdu dňa 17. septembra

1999 s tým, že je založená

v pôvodnom spise ako č. 1. 31. Spoločnosť STILL, s. r. o. teda odmietla zásielku prevziať z dôvodu, že nebola jej adresátom a keďže platobný rozkaz nebol určený tejto spoločnosti, nešlo o bezdôvodné odopretie jej prijatia. Naopak, prevzatie platobného rozkazu bolo odopreté osobou, ktorá na jeho prevzatie nebola nijako oprávnená.

8. Žalovaný ďalej poukázal na prípis prvoinštančného súdu zo dňa 4. júla 1997, založený v pôvodnom spise ako č. 1. 21, z ktorého vyplýva, že už v roku 1997 (t. j. dva roky pred doručovaním platobného rozkazu) bol súdu známy fakt, že na adrese J.

sa nachádzalo sídlo spoločnosti STILL, s. r. o. V spojení s faktom, že v danom čase bol krajskému súdu známy aj zánik podnikateľa STILL STUDIO reklamná agentúra Zdeno Kajzr, má žalovaný za to, že platobný rozkaz mohol byť reálne a účinne doručovaný a doručený len fyzickej osobe G.. Tejto osobe však platobný rozkaz doručený nebol.

9. Vzhľadom na uvedené skutočnosti žalovaný tvrdí, že súdu prvej inštancie bolo

už pri doručovaní platobného rozkazu v roku 1999 na adresu niekdajšieho miesta podnikania žalovaného zrejme, že na danom mieste nebude môcť označený adresát zásielku prevziať, pretože žalovaný už od roku 1995 podnikateľskú činnosť nevykonával. Súčasne bolo z pôvodného spisu (č. 1. 23) zrejme, že zásielku s platobným rozkazom, ktorú spoločnosť STILL, s. r. o. odoprela prevziať, nebolo možné považovať za doručenú, pretože nešlo o odopretie prevzatia adresátom zásielky. Nakoľko žalovanému nebol platobný rozkaz nikdy doručený, nemohlo dôjsť ani k náhradnému doručeniu. Súd prvej inštancie mal preto v zmysle § 173 ods. 2 O. s. p. v znení účinnom do 3. septembra 1999, platobný rozkaz uznesením v plnom rozsahu zrušiť a pokračovať v konaní napríklad s opatrovníkom. Namiesto toho súd platobný rozkaz ponechal v platnosti, vydal k nemu dve opravné uznesenia, z ktorých sa prvé (č. k. 60Cb/68/99-56) stratilo, preto sa v pôvodnom spise nachádza len prvopis druhého uznesenia, č. k. 60Cb/68/99-59, ktorý súd doručoval žalovanému prostredníctvom ustanoveného opatrovníka.

10. K časti prvoinštančného uznesenia, týkajúcej sa nesprávnosti označovania žalovaného, žalovaný uviedol, že to bol sám žalobca, kto ešte v žalobe v roku 1992 žalovaného nesprávne označil ako „STILL STUDIO“, čo bol obchodný názov iného subjektu,

registrovaného v obchodnom registri v odd. Firm, vložka č. 2663 a nie obchodným menom žalovaného, ktoré znelo „Zdeno Kajzr STILL STUDIO, reklamná agentúra“. Toto nedostatočné označenie žalovaného žalobcom spôsobilo, že od roku 1992 najmenej do roku 1997 vznikali pri doručovaní písomností problémy, pretože nebolo jasné, kto je v skutočnosti žalovaným.

11. Na základe uvedených tvrdení sa žalovaný domnieva, že v pôvodnom konaní nemohli byť z objektívnych dôvodov vykonané viaceré dôkazy, najmä listy zo dňa 6. júla 1992, ktoré preukazovali nedôvodnosť žaloby a zánik pohľadávok žalobcu, ako aj výsluchy účastníkov a iné doklady, ktoré by mohol žalovaný predložiť na pojednávaní a ktoré by mohli privodiť žalovanému priaznivejšie rozhodnutie vo veci. Vzhľadom na to žalovaný zastáva názor, že je daný dôvod pre zmenu napadnutého uznesenia podľa § 220 O. s. p. tak, aby bola v pôvodnej veci povolená obnova konania.

12. Vo vzťahu k výroku o trovách konania žalovaný, poukázaním na § 235 ods. 3 O. s. p., majú za to, že v danej veci sú splnené predpoklady pre povolenie obnovy konania, namietať, že výrok o trovách konania je predčasný, pretože ak súd obnovu konania povolí, bude o trovách konania rozhodovať až v novom rozhodnutí, nie už v rozhodnutí o povolení obnovy konania.

13. Na základe všetkých uvedených tvrdení žalovaný odvolaciu súdu navrhol, aby uznesenie súdu prvej inštancie, č. k. 3Cb/3/2006-79 zo dňa 1. júla 2010 vo výroku o zamietnutí návrhu na obnovu konania zmenil tak, že obnova konania sa vo veci vedenej na Krajskom súde v Bratislave pod sp. zn. 60Cb/68/99 povoľuje. Vo výroku o trovách konania žalovaný navrhol uznesenie prvoinštančného súdu zrušiť.

14. K odvolaniu žalovaného sa žalobca nevyjadril.

15. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 470 ods. 4 Civilného sporového poriadku, ďalej len „C. s. p.“) preskúmal napadnuté uznesenie v rozsahu a v medziach podaného odvolania (§ 380 ods. 1 C. s. p.), bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 C. s. p.) a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného je dôvodné.

16. Vzhľadom k tomu, že odvolanie bolo podané pred 1. júlom 2016, t. j. za účinnosti Občianskeho súdneho poriadku, odvolací súd postupoval v zmysle § 470 ods. 1, ods. 2 veta prvá C. s. p. (podľa ktorých ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti a právne účinky úkonov, ktoré nastali v konaní pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované) a právnu vec posudzoval v zmysle príslušných ustanovení Občianskeho súdneho poriadku.

17. Podľa § 201 veta prvá O. s. p. účastník môže napadnúť rozhodnutie súdu prvého stupňa odvolaním, pokiaľ to zákon nevyklučuje.

18. Žalovaný v odvolaní proti prvoinštančnému uzneseniu namietol, že v pôvodnom konaní, vedenom na Krajskom súde v Bratislave pod sp. zn. 60Cb/68/1999, z objektívnych dôvodov, ktoré spočívajú v nesprávnom doručovaní platobného rozkazu, č. k. 60Cb/68/99-31 zo dňa 27. augusta 1999, v dôsledku ktorej skutočnosti žalovaný o konaní nemal žiadnu vedomosť, neboli vykonané dôkazy, ktoré by preukazovali nedôvodnosť žaloby a ktoré by tak žalovanému privodili priaznivejšie rozhodnutie vo veci. Tvrdí, že v dôsledku uvedeného je daný dôvod pre povolenie obnovy konania.

19. Súd prvej inštancie zamietnutie návrhu na obnovu konania vedeného na Krajskom súde v Bratislave pod sp. zn. 60Cb/68/1999 odôvodnil tým, že neboli zistené dôvody podľa ust. § 228 ods. 1 O. s. p. na povolenie obnovy konania, poukazujúc na dôvody rozhodnutia z 10. októbra 2018, ktoré bolo odvolacím súdom zrušené.

20. Odvolací súd zdôrazňuje, že povinnosť súdu svoje rozhodnutie náležite odôvodniť je jedným z princípov predstavujúcich súčasť práva na spravodlivý proces v zmysle čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Štruktúra práva na odôvodnenie súdneho rozhodnutia je rámcovo upravená v § 157 ods. 2 O. s. p. (v súčasnosti v § 220 ods. 2 C. s. p.), podľa ktorého súd v odôvodnení svojho rozhodnutia uvedie, čoho sa žalobca svojou žalobou domáha a z akých dôvodov, aké je stanovisko (vyjadrenie) žalovaného k žalobe, aké relevantné dôkazy boli súdom vykonané a aké skutočnosti z nich súd zistil, aký skutkový stav bol súdom ustálený (zistený), aké právne normy na vec aplikoval, ako tieto normy vyložil, ako subsumoval zistený skutkový stav pod aplikovanú právnu normu, t. j. aké konkrétne subjektívne práva a povinnosti vyvodil pre účastníkov konania a aké právne závery vyplývajú zo zistených subjektívnych práv a povinností účastníkov konania vo vzťahu k žalobou uplatnenému návrhu. Iba v takom prípade sa naplňajú najmä kritériá určitosti (prehľadnosti), zrozumiteľnosti a presvedčivosti súdneho rozhodnutia.

21. Odvolací súd preskúmal napadnuté uznesenie prvoinštančného súdu, ako aj konanie, ktoré jeho vydaniu predchádzalo a zistil, že uznesenie kritériá riadneho odôvodnenia súdneho rozhodnutia nespĺňa.

22. Z obsahu spisu vyplýva, že žalovaný písomným podaním zo 7. februára 2006, súdu prvej inštancie doručeným dňa 9. februára 2006, (č. l. 4 - 6), podal návrh na obnovu konania vedeného na Krajskom súde v Bratislave pod sp. zn. 60Cb/68/1999, argumentujúc dôvodom na obnovu konania podľa § 228 ods. 1 písm. a/ O. s. p. Súd prvej inštancie uznesením,

č. k. 3Cb/3/06-17 z 5. mája 2006 návrh na obnovu konania zamietol z dôvodu, že návrh bol podaný po uplynutí subjektívnej lehoty podľa § 230 ods. 1 O. s. p. s tým, že v danej veci nejde o konanie v zmysle § 230 ods. 2 O. s. p. Najvyšší súd SR ako súd odvolací uznesením, sp. zn. 1Obo/166/2006 z 29. novembra 2006 (č. l. 28) uznesenie prvoinštančného súdu, č. k. 3Cb/3/06-17 z 5. mája 2006 zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie z dôvodu nepreskúmateľnosti napadnutého rozhodnutia. Súd prvej inštancie následne uznesením, č. k. 3Cb/3/06-31 z 2. júla 2007 návrh na obnovu konania opäť zamietol, dospejúc k záveru, že nie sú dôvody na jeho vyhovenie. Odvolací súd uznesením, sp. zn. 5Obo/74/2007 z 30. novembra 2007 (č. l. 39) uznesenie súdu prvej inštancie, č. k. 3Cb/3/06-31 z 2. júla 2007 zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie z dôvodu opakovanej nepreskúmateľnosti napadnutého rozhodnutia a nerešpektovania právneho názoru odvolacieho súdu, vysloveného v jeho predchádzajúcom uznesení. Súd prvej inštancie uznesením, č. k. 3Cb/3/06-43 z 10. októbra 2008 návrh na obnovu konania zamietol s poukazom na to, že nie sú dôvody v zmysle § 228 ods. 1 O. s. p. na povolenie obnovy konania, súčasne z dôvodu, že žalovaný nepreukázal dodržanie lehoty na podanie návrhu na obnovu konania podľa § 230 ods. 1 O. s. p. Odvolací súd uznesením, sp. zn. 5Obo/9/2009 z 30. januára 2009 (č. l. 63) prvoinštančné uznesenie, č. k. 3Cb/3/06-43 z 10. októbra 2008 zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Dôvodom zrušenia bola vada konania spočívajúca v nenariadení pojednávania a nepredvolaní účastníkov na pojednávanie v prípade zamietnutia návrhu na obnovu konania z dôvodu nezistenia zákonných podmienok na obnovu podľa § 228 ods. 1 O. s. p., súčasne absentujúceho záveru súdu prvej inštancie o tom, z akého skutkového stavu vychádzal. Súd prvej inštancie následne uznesením, č. k. 3Cb/3/2006-79 z 1. júla 2010 (ktoré je predmetom tohto odvolacieho konania) návrh na obnovu konania zamietol a rozhodol o nepriznaní náhrady trov konania žalobcovi.

23. Po preskúmaní odvolaní napadnutého uznesenia prvoinštančného súdu dospel odvolací súd k záveru, že toto je nepreskúmateľné z dôvodu, že vo vzťahu k zistenému skutkovému a právnomu stavu veci súd prvej inštancie odkazuje na svoje predchádzajúce, zrušené uznesenie, č. k. 3Cb/3/06-43 z 10. októbra 2008. V ďalšom súd prvej inštancie opísal okolnosti zisťované na pojednávaní konanom dňa 1. júla 2010.

24. Odvolací súd zdôrazňuje, že odkaz na skutkový a právny stav opísaný v zrušenom rozhodnutí nepostačuje, osobitne za situácie, keď Najvyšší súd SR ako odvolací súd vo svojom zrušujúcom uznesení, č. k. 5Obo/74/2007-39 z 30. novembra 2007 súdu prvej inštancie vytkol nepreskúmateľnosť jeho uznesenia, č. k. 3Cb/3/06-31 z 2. júla 2007, ktorá bola daná tým, že z predmetného uznesenia nebolo zrejmé, akými úvahami sa pri rozhodovaní riadil a z ktorých konkrétnych dôkazov vyplývajú skutkové zistenia súdu prvej inštancie. Tieto Krajský súd v Bratislave rozpísal práve v uznesení, č. k. 3Cb/3/06-43 z 10. októbra 2008, ktoré však bolo zrušené (a teda neexistuje). Napriek tejto okolnosti súd prvej inštancie v odvolaní napadnutom uznesení skutkové zistenia neuviedol, v dôsledku ktorej skutočnosti je jeho rozhodnutie opäť nepreskúmateľné. Opäť sa tak dopustil už raz vytkutej vady majúcej za následok porušenie práva žalovaného na spravodlivý proces.

25. Krajský súd v Bratislave sa tak pri vyhotovení napadnutého rozhodnutia dostatočne neriadil ustanovením § 220 C. s. p. (resp. § 157 O. s. p., účinným v čase rozhodovania). Keďže uvedeným postupom súd znemožnil žalovanému uskutočňovať jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces a nedostatočne zistil skutkový stav, odvolací súd odvolaním napadnuté rozhodnutie podľa § 389 ods. 1 písm. b/ C. s. p. zrušil a vec mu podľa § 391 ods. 1 C. s. p. vrátil na ďalšie konanie.

26. Odvolací súd na margo odvolateľom namietaného nesprávneho doručovania platobného rozkazu v pôvodnom konaní zdôrazňuje, že Občiansky súdny poriadok s účinnosťou do 30. júna 2016 a od 1. júla

2016 Civilný sporový poriadok, výslovne ustanovujú povinnosť doručiť platobný rozkaz žalovanému do vlastných rúk, náhradné doručenie je vylúčené (§ 173 O. s. p., resp. § 266 C. s. p.); v opačnom prípade dochádza k odňatiu možnosti žalovaného konať pred súdom (resp. znemožneniu žalovanej strane konania uskutočňovať jej patriace procesné práva v takej miere, že dochádza k porušeniu práva na spravodlivý proces).

27. Podľa § 390 písm. a/ C. s. p. odvolací súd sám rozhodne vo veci, ak rozhodnutie súdu prvej inštancie bolo už raz odvolacím súdom zrušené, vec bola vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

28. Podľa § 470 ods. 2 veta prvá C. s. p. právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované.

29. Odvolanie v predmetnej veci žalovaný podal doporučené na pošte dňa 27. júla 2010, a teda za účinnosti O. s. p. Preto v predmetnom prípade novú právnu úpravu o odvolaní a odvolacom konaní, účinnú od 1. júla 2016, aplikovať nemožno, nakoľko by došlo k porušeniu právnej istoty a očakávaní strany sporu v platný a účinný zákon.

30. Odvolací súd preto podľa § 390 písm. a/ C. s. p. nepostupoval, keďže procesná vada, ktorou trpí konanie na súde prvej inštancie (nepreskúmateľnosť jeho rozhodnutia/rozhodnutí) a ktorá bola prvoinštančným súdom vytknutá v predchádzajúcich zrušujúcich uzneseniach (č. k. 1Obo/166/2006-58 z 29. novembra 2006, č. k. 5Obo/74/2007-39 z 30. novembra 2007 a č. k. 5Obo/9/2009-63 z 30. januára 2009), odstránená nebola. Ide pritom o porušenie práva žalobcu na spravodlivý proces takej intenzity, ktorú v odvolacom konaní nie je možné eliminovať.

31. Podľa § 391 ods. 2 C. s. p. je súd prvej inštancie právnym názorom odvolacieho súdu viazaný.

32. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak;

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C. s. p.).

Dovolanie je podľa § 421 ods. 1 C. s. p. prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky;

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a/ až n/ (§ 421 ods. 2 C. s. p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak;

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písm. a/ a b/ (§ 422 ods. 1 C. s. p.).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 C. s. p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C. s. p.).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C. s. p.).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 C. s. p.).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 C. s. p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C. s. p.).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C. s. p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha [dovolací návrh (§ 428 C. s. p.)].

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je:

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona, zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C. s. p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C. s. p.).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 C. s. p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 C. s. p.).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 C. s. p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 C. s. p.).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 C. s. p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C. s. p.).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 C. s. p.).